

## TOMÁŠ PECINA

SLEZSKÁ 56 • 120 00 PRAHA 2 • ČESKÁ REPUBLIKA  
TEL. 724029083, 222211784 • FAX 222211785  
E-MAIL tomas@pecina.cz • DS: whehjsc

---

### **Městský soud v Praze**

Hybernská 1006/18  
111 21 Praha 1

Sp. zn.: *(nepředchází)*

#### **Žalobci:**

- 1. Wolfgang Habermann**  
Lubník 59, 563 01 Lanškroun
- 2. Tomáš Pecina**  
Slezská 56, 120 00 Praha 2, DS: whehjsc
- 3. Jan Šinágl**  
Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, DS: qqufvh3

#### **Zastoupeni:**

Tomášem Pecinou  
Slezská 56, 120 00 Praha 2, DS: whehjsc

#### **Žalovaný:**

**Ministerstvo vnitra České republiky**  
Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

## **Správní žaloba**

**proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru všeobecné správy, oddělení sdružování, ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009,** podaná ve smyslu ustanovení § 8 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů (dále jen „**SdrZ**“), ve znění ustanovení § 129 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „**SŘS**“)

Elektronicky

Soudní poplatek: 3 000 Kč; k výzvě soudu

Přílohy: podle seznamu; dle textu

## I.

[1] Návrhem, jenž byl žalovanému doručen dne 12. 8. 2009, žalobci požádali o registraci občanského sdružení s názvem „*Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení*“ a se sídlem na adrese Nejedlých 335, 267 53 Žebrák (dále jen „**spolek**“). V tomto návrhu žalobci zároveň ve smyslu ustanovení § 6 odst. 2 *in fine* SdrZ zmocnili druhého navrhovatele, pana Tomáše Pecinu, aby v této věci jednal jejich jménem jako jejich zmocněnec.

[2] Rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR, odboru všeobecné správy, oddělení sdružování, ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), byl návrh na registraci spolku podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) SdrZ opakovaně – a to již potřetí – odmítnut.

[3] Neboť napadené rozhodnutí je, stejně jako dvě předchozí rozhodnutí v této věci, nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, žalobcům nyní nezbývá než podat proti němu v souladu s ustanovením § 8 odst. 3 SdrZ, ve znění nepřímé novelisace provedené ustanovením § 129 odst. 1 SŘS, správní žalobu a navrhnout soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil.

Důkaz: rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru všeobecné správy, oddělení sdružování, ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009 – v příloze

## II.

[4] Žalobci konstatují, že ačkoli soud v předchozím zrušujícím rozsudku<sup>1</sup> jasně vyložil, jaké podmínky musí rozhodnutí o odmítnutí registrace spolku splňovat, aby mohlo obstát v soudním přezkumu, správní orgán opět rozhodl – a to s největší pravděpodobností účelově – bez uvedení jakýchkoli relevantních důvodů pro odmítnutí registrace, se snadno seznatelným cílem zabránit žalobcům v jejich zamýšlené spolkové činnosti a zároveň jim nedovolit domoci se nápravy u soudu, neboť soud podle dosavadní praxe nepřezkoumatelná rozhodnutí o odmítnutí registrace soud toliko zruší a vrátí věc správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí, zatímco pokud by bylo vydáno rozhodnutí přezkoumatelné, musel by rozhodnout o důvodnosti odmítnutí a otevřít tak případně žalobcům cestu k Nejvyššímu správnímu a Ústavnímu soudu.

[5] To, ve spojení s pomalostí místně příslušného Městského soudu v Praze, danou jak poměrně vysokým nápadem správně-soudní agendy, tak enormně nízkou pracovitostí, již soudci řady jeho správních senátů slynou, způsobuje, že se žalobci nemohou domoci registrace již po více než tři a půl roku a zároveň je jim bráněno dosáhnout efektivní soudní ochrany svého ústavního práva na sdružování.

[6] Důvody, jimiž napadené rozhodnutí odmítnutí registrace spolku podkládá, byly z větší části vypořádány již v předchozích žalobách a rozsudcích, proto by bylo nadbytečné vyjadřovat se k nim *in extenso*, jestliže lze předpokládat, že soud na svém dosavadním právním názoru setrvá.

[7] Nově napadené rozhodnutí uvádí, že „*projevy dvou členů přípravného výboru, zmocněnce Tomáše Peciny a Jana Šínáglu, související s problematikou prezentovanou v čl. 3 stanov*

---

1 rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2012, č. j. 3 A 94/2011-105

*Sudetoněmeckého krajaňského sdružení, se dotkly cítění některých osob do té míry, že v případě Jana Šinágla podaly trestní oznámení a proti jmenovanému bylo zahájeno trestní stíhání jako obviněného ze spáchání přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku .“*

[8] K tomu nezbyvá než poznamenat, že – dosud nepravomocným – usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 27. 2. 2013, č. j. 2 T 10/2013-164, bylo zmíněné trestní stíhání Jana Šinágla zastaveno, aniž by soud přikročil k projednání obžaloby v hlavním líčení, a dále že SdrZ uvádí taxativní výčet důvodů, pro které lze registraci občanského sdružení odmítnout, přičemž fakt, že na členy přípravného výboru jsou podávána trestní oznámení, mezi tyto důvody nepatří.

[9] K atributům demokratické společnosti náleží a nedílnou součástí liberálního demokratického diskursu je i to, že náhled různých osob na národní historii a její aspekty se různí. Jestliže by měla být umožňována činnost jen takovým spolkům, které u veřejnosti nevyvolávají žádné negativní reakce, případně emoce, byl by tím smysl spolčovacního práva efektivně popřen; naopak je na místě, aby státní orgány názorovou různorodost podporovaly a výměně názorů na nejrůznějších platformách občanské společnosti nekladly překážky. Jsou to ostatně ony, které jsou zřízeny k tomu, aby společnosti sloužily, nikoli, jak si zřejmě žalovaný v návaznosti na svou totalitní minulost představuje, aby jí vládly a demokratický diskurs ve společnosti podle politického zadání usměrňovaly.

Důkaz: usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 27. 2. 2013, č. j. 2 T 10/2013-164 – v příloze

### III.

[10] Podle ustanovení § 8 odst. 3 SdrZ mohou proti rozhodnutí o odmítnutí registrace členové přípravného výboru podat do 60 dnů ode dne, kdy rozhodnutí bylo jejich zmocněnci doručeno, opravný prostředek k nejvyššímu soudu republiky.

[11] Toto ustanovení bylo nepřímo novelisováno ustanovením § 129 odst. 1 SŘS, podle něhož ve věcech správního soudnictví, v nichž zvláštní zákon svěřuje soudu rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů podle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu, ve znění účinném k 31. prosinci 2002, lze ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat ve lhůtě třiceti dnů od doručení rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinak, žalobu podle části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona, jsou-li splněny podmínky tam stanovené.

[12] Z toho vyplývá, že proti napadenému rozhodnutí je přípustná žaloba ve správním soudnictví, k jejímuž podání je stanovena lhůta 60 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno zmocněnci přípravného výboru.

[13] Zmocněnci žalobců bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 18. 2. 2013, tato žaloba je tedy podávána v takto stanovené lhůtě.

[14] Neboť žalovaný má sídlo v obvodu Městského soudu v Praze, v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 a 2 SŘS je k jejímu projednání příslušný tento krajský soud.

**IV.**

[15] Ze všech shora uvedených důvodů tedy žalobci navrhuji, aby soud po projednání jejich správní žaloby vydal tento:

**rozsudek:**

- 1. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru všeobecné správy, oddělení sdružování, ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009, se zrušuje.**
- 2. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení, jak budou určeny soudem, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejich společného zmocněnce.**

V Praze dne 30. března 2013

*Wolfgang Habermann*

*Tomáš Pecina*

*Jan Šinágl*

**Seznam příloh:**

- 1. rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru všeobecné správy, oddělení sdružování, ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009*
- 2. usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 27. 2. 2013, č. j. 2 T 10/2013-164*